

	Josef Chuchra	Marie Lepší	Jindra Malinová	Olga Malinová	Josef Brož	Věra Černá	Radek Lipus	Jana Návrátová	Míša Sedláčková	Jolana Šopová	Zdeněk Tichý	Veronika Tomášková	Petr Zantovský
Čeková hra	• 1/2	-	• 1/2	••	-	••		•	••	•	••	••	• 1/2
ASUT	-	-	1/2	1/2	1/2	• 1/2		-	-	1/2	1/2	-	1/2
Větaň a choď	•	-	••	•	1/2	•		-	1/2	1/2	•	-	•
Věrná láska	-	-	••• 1/2	•••	-	-		••	-	•• 1/2	• 1/2	•••	• 1/2
Kvaju-li tá	•	-	1/2	1/2	1/2	•		-	1/2	-	1/2	-	1/2
Henryk	•••	-	••••	•••• 1/2	-	•••• 1/2		-	-	••• 1/2	-	••• 1/2	••• 1/2
Ananas	••••	••••	•• 1/2	•••	•••• 1/2	••••		••••	••••	••••	••••	••••	••••
Čechot. krouž.													
Na shledanou	-	-	-	1/2	1/2	1/2		•	1/2	-	1/2	1/2	1/2
Kohlík													
Ex libris	•• 1/2	-	•• 1/2	•••	-	•• 1/2		•••	-	•• 1/2	••• 1/2	••	•• 1/2
Slips													
Edward	-	-	•••• 1/2	••••	-	-		•••	••••	-	••••	••• 1/2	••• 1/2
3 Světlavy													
Vystoupení	••• 1/2	1/2	•••• 1/2	•••• 1/2	••	•••		•• 1/2	•••	•	••	••	••• 1/2
Vizita													

V posledním tažení jsme se rozhodli ještě pro matematické zhodnocení souborů. Podtexty nehledejte, žádné tady nejsou. Vysvětlivky: ••••• -nejlepší
1/2 -nejhorší
- neviděl/a/

ŠRÁMKOVÝ PÍSEK 88 5

KDYŽ DVA DĚLAJÍ TOTÉŽ, NENÍ TO TOTÉŽ...

V minulém čísle našeho bulletinu jsme vás seznámili se zahraničními hosty, kteří přijali pozvání na SP. Byl mezi nimi i pan Francis Luttiau, který byl "označen" jako kulturní pracovník regionálního kulturního střediska pro výchovnou činnost /CROLEP/ v Poitiers. Abychom získali konkrétnější představu o tom, co se skrývá za tímto obecným názvem / s různými obměnami hojně používaným i u nás/, požádali jsme pana Luttiaua o rozhovor:

Zeptala jsem se, co je jeho pracovní náplní. Ode - kávala jsem přívál slov, ale místo nich mi byl předložen časopis "Chemins de traverse 87/88". Cesty napříč 87/88, formát A5, černobílý, 32 stran. Jde vlastně o nabídku divadelních, baletních či tanečních představení spolu s převážně či vypravěčskými výstupy. Tato nabídka je určena tzv. kulturním sdružením, jež z této nabídky vybírají program na sezónu dopředu pro své vlastní městečko či vesnici. Je zde možno nalézt název představení, soubor, který je realizuje, jméno autora, stručný obsah a fotografie z provedení. Tuto nabídku vydává agentura, pod níž jsou soubory spadájí, či které je schopna zprostředkovat. Pan Luttiau objevil s touto nabídkou již zmíněná městečka a vesnice a dojednávají s nimi - tedy kulturních sdružení výběr, počet a data představení.

Rozumíme-li tomu, jste vlastně jakýmsi zprostředkovatelem mezi agenturou a kulturními sdruženími?

"Dá se tak říci, přičemž je nutné podotknout, že cílem není finanční efekt, ale snaha seznamovat lidi na venkově a v odlehlejších oblastech s divadlem a podobnými útvary. Pro tyto lidi není jednoduché dojíždět za kulturou do měst, kultura tedy jezdí za nimi. Jedná se o výběr a účastní jak kulturní sdružení v čele se svými řediteli, tak i starosta obce. Ten je tedy důležitý, protože on platí dojednaná představení. Jejich cena se pohybuje v rozmezí 2000 - 5000 franků, většinou je závislá na počtu členů souboru. Soubor s dvaceti členy a náročnější výpravou může stát až 12 000 franků. Praxe je ale taková, že 5000 platí starosta /rozumějte - městské peníze/, je-li představení dražší, zbytek automaticky doplácí regionální středisko. Další vyhodnocení je v tom, že s počtem představení klesá jejich cena. Pro obec je tedy výhodnější odkoupit více představení. Průměrně se koná v každé obci 1-10 představení ročně. Nabídka obsahuje asi 15 souborů."

Jak jsou vybaveny obce, pokud se týká prostorů, kde hrát? Nenarazíte zde na problémy?

"Ne, v každé obci je buď nějaký sál nebo společenská místnost, pokud scházejí, hraje se třeba v místní restauraci. Často se jedná o obce, které nemají víc jak 300 /te není překlep, slovy tři sta/ obyvatel. Rozhodně to není problém."

Co diváci v tak malé obci? Nemáte potíže s jejich získáváním?

"To záleží na kvalitě samotné hry a samozřejmě na reklamě."

Hru vybírá kulturní sdružení - jak jsou vzděláni lidé v tomto sdružení, kde berou kompetenci vybírat pro ostatní obyvatele třeba divadelní představení?

"Tito lidé nemají žádné vzdělání v oboru. Jsou to obyčejní dělníci, úředníci. Činnost ve sdružení je dobrovolná, vykonávají ji ve svém volném čase, nejsou za ni placeni."

Tady jsem se dověděla, že kulturní sdružení bude asi odpovídat našim Osvětovým besedám. Domněnka mi byla za pomoci tlumočnice potvrzena. Dále jsem se dověděla, že třeba v již zmíněné obci o 300 obyvatelích má toto sdružení kolem třiceti členů. Začalo mi svítat, že za této situace je to vlastně pan Luttiau, kdo ovlivňuje výběr kvalitního představení.

Takže vy vlastně vůči těmto sdružením vystupujete v roli dramaturga?

"Když jsem si jistý kvalitou představení, je samozřejmě, že se snažím výběrem ovlivnit a tak trochu toto představení nutím. Stejně jedním, když vím, že se bude bavit. Výběr nelze ponechat jen na samotném sdružení, bráníme tím vzniku stereotypu. Tito lidé mají tendenci vybírat si to, s čím už se setkali, co už mají tak trochu "prověřené". Na nás je, abychom je seznámili s představením, která nemohli vidět a která neznají."

Znamená to tedy, že jste shlédli všechna představení, která nabízejí?

"Téměř všechna. Některá jsou premiérami, takže jsem je ani vidět nemohl. V tomto případě se snažím spoletnout na znaost autora či souboru. Na letošní rok máme například zataženo jedno představení španělského souboru. Doporučil nám je jeden přítel, jelí jsme se tedy do Španělska podívat. Záhnilo se nám, takže jsme uzavřeli smlouvu a soubor bude vystupovat."

Zabýváte se ještě něčím jiným z oblasti divadelnictví?

"Pracuji ve městě Parthenay /50 km od Poitiers, 12 000 obyvatel/ jako programový pracovník. Programuji jakýsi kulturní přehled - se sestavuje na jeden rok dopředu."

Takže Vy si vlastně vybíráte i z toho, co si sám nabídnete?

"Částečně, protože tento přehled obsahuje i spoustu jiných akcí - nejenom divadelních."

Jste Vy sám členem nějakého souboru?

"Působím v jednom amatérském souboru jako herec, mu - zikant a zpěvák. Tento soubor je poněkud zvláštní tím, že nehraje ve francouzštině, ale v jazyce "poitevine" /jedná se o jazykovou menšinu s původním folklórem/. Naším cílem je uchovat tento jazyk a vůbec tuto kulturu. Píšíme si hry, protože v tomto jazyce neexistuje původní dramatika, překlady děláme minimálně. I to všechno se odehrává v rámci širšího hnutí za prosazení této řeči - usilujeme o zavedení do škol, podali jsme žádost o obnovení televizního vysílání /před dvěma lety jsme měli v televizi 70 pořadů, vysílalo se půl hodiny týdně, ale po nástupu pravice bylo vysílání zrušeno/.

Řekl byste nám něco víc k repertoáru?

"Jak jsem se už zmínil, překlady užíváme velmi málo, usilujeme o vlastní tvorbu. Snažíme se navazovat na tradice a zvyky. Naším krédem je "poznat zemi prostřednictvím jazyka a způsobu života." Nechceme tedy ukazovat tyto tradice, ale naším cílem je poznat sami sebe. Asi před deseti lety jsme si ani neuvědomovali, jak bohatou kulturu máme. Nechceme tedy poznávat a ukazovat folklór, ale využívat jej v současnosti."

Jste složení výhradně z amatérů?

"Choreograf, režisér a jeden hudebník jsou profesionálové."

Kde získáváte finance?

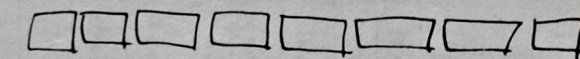
"Máme dotace města, kulturního sdružení a vedení krajského kulturního ředitelství."

Jaký je průměrný věk ve vašem souboru?

"Asi 25 - 26 let."

Poslední zajímavou informací bylo to, že v souboru převažují muži /zde okamžitě zareagovala Vlatka Daněk z Jugoslávie překvapeným pohledem/. Závěrem bych chtěla poděkovat tlumočnici Janě Václavě, díky jejíž ochotě jsme zvládli všechna úskalí rozhovoru.

Rozmlouvala Jolana Šopová

Jistota kontinuity - letošní Jiráskův Hronov

(6. - 13. srpna)

Program je dnes už jasný - jaká představení budou (5 českých a 3 slov. i + 2 studiových), že se objeví noví lektori KMD, že bude poprvé doplnkový program zaměřený na divadlo, že bude i nová redakce Zpravodaje a s ní i nová koncepce..., ale konkrétně a jmenovitě se zatím psát nemůže, neboť je to nedobře schvalovací řízení. Tento náor respektujeme, a tak vás můžeme jen navnadit k očekávání. Je Jiráskův Hronov má udržet kontinuitu s letošním Bráňovským Pískem. A co hlavně! Má už stát skelet přístavby Jiráskova divadla. (zat)

POSLEDNÍ OTÁZKY

Po prvním rozhovoru s našimi hosty jsem si dovolila "přepadnout" je ještě jednou pro rozhovor poslední. Každý z hostů se totiž vyjádřil, co o přehlídce očekává, výsledky jsou tedy zde: Paní Hedwig Golpon z NDR

V našem prvním rozhovoru jste se zmínila, že SP je pro vás příležitostí srovnávat. Jaký je výsledek tohoto srovnávání?

"Především jsem byla překvapena nabídkou, která tady byla. Upoutala mne především angažovanost, tedy jakási snaha vyslovit se. Velmi se mi líbilo představení Ex libris - ty děti si nehraly, ale zabývaly se problémy svého nejbližšího světa. Opakem bylo představení Na shledanou, pane Berkožka. Mohu říci, že v tomto směru bylo lepší i představení vojáka - o něčem jim šlo, i když se to napodářilo."

Paní Sigmund Wratschgo, Rakousko

Před dvěma dny jste vyslovila domněnku, že experimentální divadlo je pro mladé tou správnou cestou. Zastáváte tento názor i nyní?

"Ano, jsem stejného názoru. Myslím, že důležité jsou především postoje mládeže. Určitě jsou důležitější, než dosažené výsledky."

Pan Helmut Froschauer, Rakousko

Co zajímavého vás na přehlídce potkalo?

"Všechno, co jsem viděl, bylo zajímavé. Celá přehlídka byla pro mne velmi inspirativní, zaujalo mne především scéna, která měla vždycky dobrou úroveň. Představení se mi líbilo nejvíce Edward souboru C Světavy."

Pan Francis Luttiau, Francie

Požádalo se vám seznámit se s obsahem a technikami našeho divadla?

"Více než technika mne překvapila tvorba herců a autorů, ve Francii se pracuje více se známými autory. Tady jsem viděl množství textů napsaných současnými autory, nejdřívekrát i samotnými účinkujícími. Zaujalo mne i způsob, jakým byly věci předvedeny - dynamicky, živě, a to ve všech oblastech - jak dětská představení, tak představení dospělých. Co se týká techniky - velice často se objevuje snaha po maximálně jednoduchých prostředcích. Člověk by spíše očekával, že se amatéři obklopí spoustou věcí, ve kterých nakonec zanikne vlastní smysl. Tady byly všechny prostředky velice výmluvné a úspěšné."

Paní Vlatku Daněk jsme nezastihli, ale své dojmy sdělovala všude asi hodinu našemu šéfredaktorovi /i když ten tvrdí, že to bylo hodin asi 16/. Paní Daněk se zdá, že jsme příliš zasažení moudrou, většina představení se jí zdála uměle pesimistická.

Rozmlouvala Jolana Šopová

DO ZPRAVODAJE "NA OKRAJ" PRO ODPOVĚDNÉ DO STŘEDU ANEB STUDIO ELIPSA JAKO DIVÁCI.

Stojí za zamyslení chování členů Elipsy při Vystoupení VIZITY (a podle hlasů z diskusních klubů jsem nebyla sama, kdo - přinejmenším - zaráželo. Sami ve svém představení si berou do úst čistá slova Malého prince a jiná jistě též nebanální (nebo je to jen prezentace myšlenek dospělých v pozadí?), ukázky pro festivaly? důkaz vlastní "hvězdnosti"?), ale věří jim, berou je za své?! Pak by snad nemohli při vystoupení předvést tak okázalou nudu a nezájem o práci někoho druhého. Pochopili vůbec, že na jevišti probíhá "zážrak" improvizace, že se nehraje pevný předem daný text? Ostatně, i kdyby se hrál Strakonický dudák, předpokládala bych, že se porozhlédnou, jak se pracuje jinde. (Anebo, že nepřijdou vůbec.) A tady se mohli podívat na někoho, kdo opravdu umí, a tady se něco jiného než oni. Pokud mají o divadlo skutečný zájem, pokud to chtějí dělat dál, pokud to vůbec chtějí dělat, pak by měli čerpat ze všeho dobrého, co se kolem nich mihne. Nebo alespoň nerušit ty ostatní. Bylo by to tak lepší i včera večer.

Jindra Malinová

Diskusní klub č. 2 - Hovory nad kávou

Dnes jen stručně. Hovořili jsme o věcech představeních, v souvislosti s nimi byla otevřena řada dalších otázek. U inscenace souboru Rohlík I. Š. většina z nás cítila s herci, kteří se potili na jevišti a nedokázali navázat kontakt s divákem. Uvažovali jsme o tom, proč představení, které patřilo na krajské přehlídce k nejúspěšnějším zde naprosto vybořilo. Představení Ex libris vyprovokovalo diskusí na téma, zda nejsou do něčeho vmanipulováni. Více než o představení samotném se hovořilo o tomto problému v obecnější poloze. Soubor "C" Světavy se svým Edwardem ve většině z nás zanechal dojem něčeho velice křehkého a něžného. Vizita nás zavedla k debatě o tom, co je to vlastně improvizace, zda způsob, který zvolili Dušek se Zbrožkem, je může někam zavést, nebo zda je to cesta, která nikam nevede.

/ MS /

Optimisticky naladěná zpráva

I poslední diskuse u Martina Porubjaka proběhla v demokratickém duchu, což je dáno především lektorem samým /včera, nebo už to bylo především - prozradit, únavou ztrácíme pojem o čase - jsme ho viděli v bílých lékařských kalhotách, čímž je o něm snad řečeno dost/.

Informace je poněkud zmatená, neboť jsme se u M.P. střídali a chvílemi tam nebyl nikdo z nás. Nesporným faktem je, že se probírala všechna představení. K brněnské Elipse se M.P. vyjádřil v zásadě kladně. Auditorium se shodlo na něčem jiném: pravidla manipulace s dětmi, někteří z diskutujících navíc nezůstali jen u chování na jevišti, ale vyprávěli, jak se děti chovají i mimo ně. Druzí oponovali: To sem nepatří. Mluvílo se také o tom, že dětem chybí pokora a možná až nebezpečným způsobem vstřebávají atmosféru slavného Provázků. Nemyslí si už náhodou o sobě, že jsou hvězdy?

K Rohlíku I.Š. jen tolik: M.P. se podívoval nad tím, jak tento soubor mohl být v krajské přehlídce hodnocen výše než DK Jirásek se svým Henrykem. Přiznal se, že patří k těm hodně nespokojeným.

K Vizitě stejně stručně: M.P. přiznal, že se na Vystoupení těšil, ale po deseti minutách bylo po těšení a nakonec to všechno vyústilo v průser. Padlo jméno Ivana Vyskočila, jež je považován za Duškova duchovního otce. Moudrý pán je laskavý, to je však právě to, co D + Z chybí!

Nejkladnější z dopoledního posezení vyšel Edward Céčka. Jen dva postřehy:

- Copak je třeba jen nemilosrdných, agresivních, aktuálních výpovědí, copak nemá laskavé představení nárok na život. Má! Musí mít!
- Céčka jsou lidé, kteří zažili hodně ústrků, dokázali se přes ně přenést, po křivkách nezatrpnou, ale bojují proti tomu svým optimismem, radostí. Jsou to krásní lidé!

A tímto krásným konstatováním zakončíme naše návštěvy u Martina Porubjaka a jeho "žáků".

/vč + jch/

Řeč diskutujících u Z. Potužila dnes prořídly. Konkrétně k představení jsme se dnes vyjadřovali málo. Rohlíci nám přišli jako rozládaná obrazovka bez zvuku, u které nevíme jak to chápat; u Elipsy se mluvilo o práci s motivy, nakládání s literárními předlohami, hledání jazyka; "Edward" potěšil, po formální stránce nešlo nic vytknout, uvažovalo se o předloze a ilustrativnosti. "Vystoupení" Vizity patřilo k jednomu z jejich nejméně zdařilých. "Chyba je přesvědčovat sebe i diváka, že zjevná bezradnost je kvalitní."

Ve zbytku diskuse jsme mluvili o obecnějších věcech týkajících se divadla a literatury, v souvislosti s Elipsou ještě o úrovni a rozsahu životních zkušeností, které dnes mají děti jejich věku. Hodnotila se dramaturgie SP - oproti jiným ročníkům bylo méně představení, neměli jsme z čeho vybírat byla i menší vzájemná inspirativnost.

(vt)

Milá paní Šrámková !

Když už si dopisujeme tímto způsobem, cítím nutkání ne snad nít poslední slovo, to je malichernost a nesmysl, ale odpovědět na podnět, který jste coby "stále ještě neapatická úřednice" vynesla ve Zpravodaji č. 4

Samozřejmě moc dobře víme, že ne všechna představení vyjdou na všech platformách, mnohá jsou přímo fixována na určitý druh prostoru a atmosféry, jak tomu bývalo i u Vámi zmíněného a druhdy mého oblíbeného Visudivadla. Na rozdíl od sebe tehdy /a možná Vás dnes/ si však myslím, že je-li tato fixace natolik rozhodující, že může dojít jak k absolutnímu triumfu, tak absolutnímu krachu, pak to není vyjimečnost souboru a kusu, nýbrž jeho hlavní chyba. V žádném případě tato fixace není pro případ krachu omluvou. Krach Rohlíku byl evidentní, v tom se asi shodneme. Není ale zcela bez diskuse, bylo-li to zaviněno pouze "nevhodnou" či "nečekanou" či jakou atmosférou, která kusu prostě nevyhověla. Myslím, když už srovnáme s někdejší Visuadlem /jehož festivalové krachy byly skoro pravidelné/, že věc je ještě v něčem jiném. Rohlík totiž, na rozdíl od Visuadla /které tu nehájíme, jen užíváme jako model/, nepřinesl výraznou m y š l e n k o v o u linii, které by se divák mohl přidržet a přestat vnímat kosmetické chyby. Přiznám se, a od včírka si nad tím lámu hlavu že nevím, co mi Rohlík p o t ř e b o v a l sdělit. Jediné, co mi z onoho zážitku vyplývá úplně ostře, je likvidace kritického elementu. A tak tato vágní náplň/jinou jsem ani při největší interpretaci fantasií nevymyslel/ rozhodně neunesla ostatní scénické prostředky. Zkrátka, málo muziky za mnoho peněz. Nebo mnoho povyku pro nic /nebo téměř nic/.

Nebyl jsem bohužel na předchozím píseckém bienále a nevím tudíž, v jakých podmínkách /resp. v jakém kontextu/ vystupovalo "C" s Pohodou. Víím ale, že letošní publikum /divadelnické i seminaristické/ v Písku je téměř vzorem tolerantnosti a chápavosti /obával jsem se ve své apelaci Causa nedůtklivost opaku a jsem rád, že zbytečně/. A právě toto vzácně slušné publikum přijalo Rohlík s takovou nevolí a /zřejmě tedy/ nepochopením. Nechci se v žádném případě skrývat za dáv, ale něco na té skutečnosti asi bude.

Ve svém úvodníku /Čekání.../ jsem volal po nějakém jednotném výběrovém metru a zároveň po rozšíření spektra, resp. umožnění všem slušným souborům, aby se na Písek rozjeli/ se svou kůží na trh/. Rozhodně bych nebyl rád, kdybychom v jakýchkoli názorových výměnách ulpěli na osobních vztahovácích a ironických ublíženostech. Všechno co se mi letos v Písku jevílo nedovařeným, je myslím věcí regule, jak jsem v onom několikrát zdůraznil. Nikdo Vás tedy, milá paní Šrámková, v žádném případě nepodezírá z apatie a ouřednictví. Právě naopak.

Má-li tento festival svého deux ex machina, jste jím Vy. Asi právě proto se ve svých výtkách vůči institucionalismu jádru věci dovolávám právě Vás. Protože Věřím že diskuse s Vámi, na rozdíl od mnoha jiných, může mít nějaký konkrétní smysl pro věc, o kterou nám jde. Oběma. A všem.

V úctě

Váš

Petr Žantovský

DISKUSE V KLUBECH

3. setkání diskusního klubu Petra Scherhaufera. Dnes jsme se stali svědkem zjevení - zjevení diskuse. A to diskuse, jež není ani příchodplá, ani nedomrlá. Po různých "cementovaných demontech" je to příležitost k pochvalě, kterou měl pan Rostislav Pospíšil - písmomalíř, grafik a filosof - přičinit nad článkem dostatečně výrazně. Rohlík netřeba zahazovat celý; má své klady - vědomá, byť neumělá struktura výstavby představení, která jiným souborům chyběla. A objektivně vzato: očití svědci potvrdili extrémní pokles oproti krajské přehlídce.

Ex libris - o tomto představení se vedla živá polemika. Výběr literatury směřuje k výpovědi osobní; nejde o interpretaci vybraných knih. S Elipsou někdo souhlasí a někdo ne: - otázky se točily hlavně kolem kostýmů - nečitelnost piktogramů na zádech, kolem skloubení hudby s diaprojekcí textu a především - soubor prezentuje svoji výpověď prostředky, které vznikají jako konstrukce přebíraná od starší generace, prostředky, jež

nejdou tak mladým lidem/a dětem/ vlastní. Soubor sám si to nemyslí.

Edward - opět probírá problém dramaturgické volby titulu. Výrazně se vydělil, ne tak generační /i když se tak chtěl tvářet/, jako spíš náborový konflikt. Někdo přijímal Edwarda jako křečovitě a nicneříkající představení, pro většinu to byl "pohodový" zážitek, v němž odečetli i význam o nás a našem světě. Zážitek z hravé poezie. Osobní výpověď, i když vyslovovaná jinými prostředky a pramenící z rozdílné životní zkušenosti, byla společná "Céčku" i Elipse.

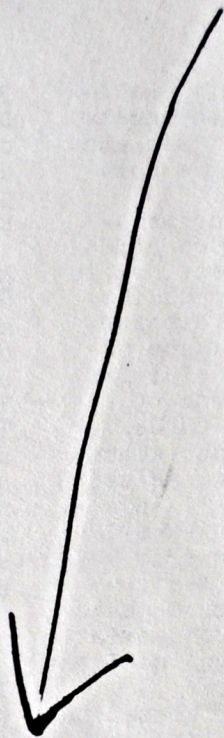
/Rovněž bylo připodotknuto, že právo hájit si vlastní názor neznamena ospravedlňovat netolerantnost vůči názoru druhých./

Vizita - už jsem byl na odchodu, aby čtenáři zpravodaje měli na co nadávat a tak jen stručně, co jsem pochytal z úvodu.

Vizita se svým pojetím zpronevěřila "zikonu" improvizace - ponechat si zachytané body pro případ, že nevím jak dál. Absolutní spolehnutí se na okamžité podněty a impulsy hraničí se zahráváním si s diváky - někdy vznikne uchvacující představení a jindy se Dušek a Zbrožek trápí jako včera. Vytýkala se jim přílišná autocenzura - zjevné naprávám, protože vyslovovat se v jejich případě na základě jednoho představení je hrubým zjednodušením problému. Jindy - díky náhodě a inspiraci může /snad/ vzniknout i ostrá politická satira.

/zat/

PS - Včerejší citace o cestě za mrtvým autorem nebyla cílem k tomu, aby slova paně Scherhaufera byla v posměch ovrácena. Naopak! Chtěl jsem jimi podtrhnout osobní rozhořčení nad divadelníky, kteří i novují

Moučník po obědě informativně mateřská zpráva

Cestou od Reinerů procházíme Divadelní jarmark - stánky s cukrovinkami, keramikou, ozdobnými předměty ... Rada vystoupení různých zákoutí parku - tu se zpívá nebo hraje na kytaru, jinde se lidé smějí a tleskají, mezi davem se prodírají vyvolávači a zvou diváky na jednotlivé produkce. Na konci se zastavíme u távniku, na kterém pár kluků ze zdejší LŠU hraje ukázkou z knihy Mikulášovy lapálie - Buď fit! Čtvrtáci a pátáci, klubko hadích ocásků si dělají legraci z kolikrát nesmyslného průběhu hodin tělocviku. Vystoupení není náročné ani na prostor, ani na rekvizity. Kluci jsou bezprostřední, hraví, perfektně sehnání. V tom, co hrají se zjevně cítí dobře, je jim to blízké. Prý o nich na jedné přehlídce řekli: "Buď fit! je ukáзка, jak vydrežúrování kluci předvádějí, jak se nedají vydrežúrovat." Podle toho, co jsme viděli, je tento výrok trefný. Představení nás potěšilo a vrátilo o pár let zpátky. A tak jim za to dík.

M. Sedláčková
V. Tomášková

RECENZE

Osobní výpověď, nebo implantace názoru?

Elipsa. Ano, jsou výborní pohybově. V kontrastu s tím je slabší kultura řeči. Můžeme rozebírat kostýmy, hodnotit výběr literárních předloh, funkci hudby ... Podstata diskutabilnosti představení leží ale jinde. Na souboru je znát "provázkovské" školení a Pochylý přejímá i některé inscenační postupy z "Dětského studia". Provázek je pro Elipsu natolik velkým vzorem, že se poněkud neadekvátně přizpůsobuje poetice některých jeho představení. Obsah jejich výpovědí není protimluvem pro jejich "dětskost" - protimluvem k ní je stylizace do vážných, hlubokých myšlenkových poloh. Zde složitá konstrukce skřípe - ano, techniky je zvládnutá, ale diváci ztrácejí víru v to, že se jedná o osobní prožitky, názor a uvažují o tom, kdo ústy Elipsy promlouvá.

Je to škoda, protože v místech, kde se soubor opírá o hlubokomyslného ponoru, dokázal vyslovit naprosto spontánní myšlenky stejně hodnotné. Např. při domlované schůzce, nebo při citaci z Rudého práva, kdy připomenuli tabuizovaného Havla. Elipsa svým *Ex libris* právem zaujala a přesvědčila o oprávněnosti své účasti zde, což se mnohým jiným souborům nepodařilo.

Zdeněk Tichý

VIZITA VIZITY

- 21.00 Expozice
Vnučovat se nebudeme.
- 21.05 Kolize
Ten váš smích mě deprimuje.
- 21.10 Krize
Přece se nevydáme cestou pitomé satiry.
- 21.40 Peripetie
Už to trvá dost dlouho na to, aby to šlo lépe.
- 21.45
Tam, kde nic nezačlo, nic skončit nemůže.

* : To byla katastrofa. /22.10/

Jolana Šopová

PATOLOGICKÁ REFLEXE JAROSLAVA DUŠKA

Dušek je velké batole. Batole v černých polobotkách, teslových kalhotách, s křiklavě nevkusnou rudou kravatou na modrém natělníku. Dušek je ztělesněním dětské krutosti, perverze nenasytného těla. Dušek? Okouzlena světem předmětů a jevů, s nimiž si z libné pohrává. Dušek je hravě vztahovačný, bezcitný a majetnický. Rozmazlané batole, které zapomnělo, že vyrostlo.

Josef Brož

LŠU PÍSEK

"BUĎ FIT"

FOTO: OMAJKA

VIZITA JAKO ZRCADLO

"Tam kde nic nezačalo, nic skončit nemůže", zazněla z pódia osudová věta Jardy Duška. Po vystoupení Vizity jsme vedli a zaznamenávali několikastránkový dialog, hodnotící a rozebírající Šrámkův Písek. Po jeho přečtení jsme usoudili, že vše už bylo řečeno v předchozích číslech zpravodaje, a proto jsme náš příspěvek radikálně zkrátili.

Zaznamenali, zpražovali a roznlouvali
V.Černá a Z.Tichý

FILIPRÁN

Bylo jedno divadlo z malého města, vedla přes něj klikatá cesta ... A snad proto si soubor "C" ze Svitav našel polohu nevtíravé a něžné výpovědi, která neaspíruje na proklamativnost ani na ohlušující výlevy generačních pocitů, či provokace auditoria ke změně světa.

Mají svůj svět. Svět knoflíků, provázků - "filcenlivých soudruhů", se kterými stojí za dveřmi naší divácké libovůle a chtějí je pouze nabídnout. Přesto, že jsem z počátku na jejich poetiku apriorně nehodlala přistoupit /ono - po Elipse a před Vizitou, měli jsem a vlkem a ať se mi nikdo nediví/ a nebyla jsem daleko od ironického žertování /anglický poetismus v české izbě/, postupně jsem začala pociťovat, ke svému úžasu, blahodárné účinky a obdiv k nápadům, vynalézavosti i křenkému, místy černému, humoru. Světlou chvilkou pro mně bylo např. nabízení piva a cukru, soby český způsob ataku diváka. Autoři nazvali "Edwarda" jako "divadlo poezie a přednětů". Myslí, že naprosto přesně a výstižně, neboť se tento tvar poněkud vymyká tomu, co všegonečně pod pojem divadlo zahrnujeme. Zíroveň se tímto podtitulem exponuje vztah k věcem jako takovým. Všínavost k přednětům, detailům a jejich zrovnoprávnění s poezií se zúročuje v kouzle a překvapivosti inscenace a taky pokoře, která má nadhled.

Tam inscenace má pětáka, i když si myslím, že šápek má sám, jin když ji ho jako šápek. má jana ilustroval

ZPRAVODAJ 28. ročníku Šrámkova Písku // vedoucí redaktor: Josef Chuchma // členové redakce: Josef Brož, Věra Černá, Radek Lipus, Jana Návrťová, Michaela Sedláčková, Jolana Šopová, Zdeněk Tichý, Veronika Tomášková, Petr Žantovský // fotografi: Oldřich Malina // grafická úprava: Rostislav Kospil // Redakce otiskla i příspěvky, a jejich obsah ne- s uhlásí // tisk: Tiskárna, tiskárna VU Písek // náklad 400 ks // povoleno ONV Písek pod č. 3305 - 013/88 // neprodejné.